

INDEX LECTIONUM

IN

ACADEMIA ROSTOCHIENSI

SEMESTRI HIBERNO A. MDCCCL $\frac{X}{XI}$

A DIE XV M. OCTOBRIS

PUBLICAE PRIVATIMQUE HABENDARUM.

DE NOVA

ARISTOPHANIS RECENSIONE

F. V. FRITZSCHII

SPECIMEN SECUNDUM

PRAEMISIT.

LITERIS ADLERIANIS.

Sub idem tempus, quo hae lectiones primum aperientur, Commilitones, Academia Berolinensis semisaecularia prima celebrabit, quae sacra ad Vos quoque pertinebunt. Nam quum multi undique juvenes literarum studiosi Berolinum, tanquam ad communem quandam bonarum literarum mercaturam confluere soleant, tum etiam Vestrum haud exigua pars illam ipsam frequentare Academiam solet, cujus professores ea colere pietate debetis, quae discipulorum est erga magistros. Hujus igitur Academiae facta et fata (ut tali tempore solet) secum recolenti prorsus incredibile erit, quantum quam brevi tempore illa una in omni studiorum atque literarum genere effecerit. Ex quo intelligi potest, Borussiae reges inde ab Friederico Guilielmo tertio, conditore hujus Academiae et tanquam parente non frustra operam dedisse, ut professores tanto nomine dignos id est viros in sua quemque disciplina excellentes Berolinum evocarent, qui viri in literis suis pertractandis ita habitaverunt, ut in iis ipsi quoque quasi regnare viderentur. Tot autem tantorumque virorum exempla, qui tam assiduo in eo elaborarunt, ut Borussia et Germania caeteras gentes literarum gloria vinceret et qui hunc literarum amorem cum amore regis patriaeque suae tam arcte conjunxerunt, haec inquam exempla etiam Vobis ad imitandum proposita sunt. Neque enim si minus ipsi tantos viros consequi potueritis, ideo etiam sequi illorum vestigia dubitabitis: quando prima sequentem vel in secundis tertiisque consistere honestum est. Verissime Horatius:

„Non possis oculos quantum contendere Lynceus:
non tamen idcirco contemnas lippus inungui.“

Sed quoniam majorum sapientia institutum est, ut praefatio ex interioribus literis deprompta hisce lectionibus praemittatur: ad novam quam paro Aristophanis editionem ita revertar, ut primo hujus editionis specimini, quod anno superiore ab me editum est, nunc specimen adjiciam secundum.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

- MN.* ἐμοὶ μελήσει νῆ Δία, πλήν γ' ὅτι κάομαι. 240
οἴμοι τάλας· ὕδωρ ὕδωρ, ᾧ γείτονας,
πρὶν ἀντιλαβεῖσθαι [τὴν τράμιν μου] τῆς φλογός.
EY. Θάρρει. *MN.* τί θάρρῳ καταπενηρολημένος;
EY. ἀλλ' οὐκέτ' οὐδὲν πρᾶγμα σοι τὰ πλείστα γὰρ 245
ἀποπειρόνηκας. *MN.* φῦ, ἰοῦ τῆς ἀσβόλου.
αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.
EY. μὴ φροντίσης· Σάτυρος γὰρ αὐτὰ σπογγεῖ.

v. 242. libri *πρὶν ἀντιλαβεῖσθαι προκτόν*. Hodie *προκτόν* glossema esse ratus conjicio, *πρὶν ἀντιλαβεῖσθαι τὴν τράμιν μου* —. Cf. v. 246 ibique scholiastam Rav.

v. 245. Aristophanis libri *φῦ ἰοῦ τῆς ἀσβόλου*. Sed grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 451, 4 — *ἀριστοφάνης ἀν* (ita codex, hoc est *ἀ* sive *πρώταις*, non ut Bekker edidit ἐν) *Θεσμοφοριαζούσαις τὰ πλείστα γὰρ | ἀποπειρόνηκας. σφονδιούτ' εἰς ἀσβόλου* (ita codex Bekkeri p. 1114, id est *φῦ ἰοῦ τῆς ἀσβόλου*). Dindorfius *φῦ* pro *φῦν* per se correxerat, qui Lysist. v. 294 et 304 apte contulit. Ita Plautus „fu“ dixit in Mostell. v. 39 et Pseudul. 1294.

v. 247. libri *ἕτερος γὰρ*. G. Burgesius in literis olim ad me datis: „in *ἕτερος γὰρ* ne mica quidem attici salis inest. Comicus scripsit opinor: *μὴ φροντίσης· σάτυρος γὰρ οὕτω σπογγεῖ*, quo dicto

- MN. οἰμώζεται τάσ', εἰ τὸν ἐμὸν προκτὸν πλυνεῖ.
 ET. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,
 ἀλλ' ἰμάτιον γοῦν χοῖσον ἡμῖν τουτωῖ 250
 καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταυτὰ γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.
 AT. λαμβάνετε καὶ χοῖσθ'· οὐ φθονῶ. MN. τί οὖν λάβω;
 ET. ὅ τι; τὸν προκτὸν προῶτον ἐνδύου λαβών.
 MN. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδὺ γ' ὅξει ποσθίου.
 ET. σύζωσον ἀνύσας· αἰεὶ νῦν στρόφιον. AT. ἰδοῦ. 255
 MN. ἴθι νῦν κατὰστευλὸν με τὰ περὶ τῷ σκέλη.
 ET. κεροναίου δει καὶ μίτρας. AT. ἴθι μὲν οὖν
 κεφαλῇ περιθίετος, ἦν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
 ET. νῆ τὸν AT, ἀλλὰ κέπιτηδεία πάνυ.
 MN. ἀφ' ἀρμόσει μοι; ET. νῆ AT' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.
 φέσ' ἐγκυκλὸν τι. AT. λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλινίδος.
 ET. ὑποδημάτων δει. AT. τὰμὰ ταυτὶ λάμβανε.
 MN. ἀφ' ἀρμόσει μοι; χαλαρὰ γοῦν χιτῶνες φορῶν.
 AT. σὺ τοῦτο γίγνωσκ'· ἀλλ' ἔχεις γὰρ ἂν δέει, 265
 εἴσω τις ὡς τέχιστά μ' εἰσκυκλισάτω.
 ET. ἀνῆρ μὲν ἡμῖν οὐτοσί καὶ δὴ γυνῆ
 τό γ' εἶδος· ἦν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φθέρματι
 γυναικίεις εὐ καὶ πιθανῶς. MN. πειράσομαι.
 ET. βάδιζε τοίνυν. MN. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐκ, ἦν γε μὴ
 ὁμόσης ἐμοὶ ET. τί χοῖμα; MN. συσσωσεν ἐμὲ
 πάσαις τέχναις, ἦν μοὶ τι περιπέτη κακόν.
 ET. ὄμνυμι τοίνυν αἰδέσθ', οἴκησιν Διός.
 MN. τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἰαποκότους ξυνοικίαν;
 ET. ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἀσθὴν τοὺς θεοὺς.
 MN. μέμνησο μέντοι τοῦθ', ὅτι ἡ φροῖν ὤμοσεν, 275
 ἢ γλώττι δ' οὐκ ὁμώμοκ', οὐδ' ὠρῶσ' ἐγώ.
 (ὀλολύζουσι, τὸ ἱερὸν ὠθεῖται.)
 ET. ἔσπευδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
 σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ γαίνεται.
 ἐγὼ δ' ἄπειμι. MN. δεῦρό νῦν, ὦ Θράστ', ἔπου.
 ὦ Θράστια, θίασαι, καομένων ἐπὶ λαμπάδων 280
 ὅσον τὸ χοῖμ' ἀνέρεται τῆς λιγνύος.
 ἀλλ', ὦ περικαλλῆ Θεσμοφόρῳ, δέξασθέ με
 ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οἴκαδε.
 ὦ Θράστια, τὴν κίστην κάθειλε, κατ' ἔξελε

Euripides satyri facta imitatur res posticas amantis. Plane ἔτερος ineptum est, sed Burgesium de satyro semideo Bacchi comite cogitasse nollem. Sane corrigendum Σάτυρος γὰρ —, ceterum vir qui hoc nomine erat dicitur, fortassis ὁ Κηφισιεύς, ejus impudentiam notavit Xenophon in Hellen. II, 3, 54 et Lysias in Nicomach. 10, 4—14, 5 B., qui sive ut draucus sive ut malus medicus potest irrisus esse. Sic eidem corporis parti medentur in Eccles. v. 365 sq. Amyno et Antisthenes, de quibus vide ibi scholiastam.

v. 248. Juntina οἰμώζετ' ἄρ' εἰ τὸν, sed οἰμώζετ' ἄρ' εἰς τὸν Rav. et Aug. Plerique, in his ego quoque in ed. prima Brunckii conjecturam οἰμώζετ' ἄρ' εἰς τὸν receperimus. At nunc ubi modo v. 247 Satyrum medicum ipse restitui, tis hoc versu ferri non posse apparet. Quamobrem nunc Hermannii conjecturam οἰμώζεται τάσ', εἰ τὸν probavi.

v. 252—263. Personas antea confusas Dobraeus recte ordinavit.

v. 275. libri μέμνησο τοίνυν ταῦθ' —. At τοίνυν particula hic quidem inepta e verbis superioribus ὄμνυμι τοίνυν nata est. Quare μέμνησο μέντοι τοῦθ' correxi, ita ut etiam singularem plurali ταῦθ' sufficerem. Μέμνησο μέντοι habet Lucianus in Convivio c. 47.

v. 280 sq. libri, καομένων τῶν λαμπάδων | ὅσον τὸ χοῖμ' ἀνέρεθ' ἐπὶ τῆς λιγνύος. Recte Brunckius atque Hermannus Reiskio duce: ἀνέρεται τῆς λιγνύος, sed ἐπὶ praeverbio male deletō, quod in superiorem versum transponendum erat. Atticae dictionis ἐπὶ λαμπάδων Pflugkii ad Eurip. Helenam v. 638 exempla dedit. Itaque hoc modo correxi: καομένων ἐπὶ λαμπάδων | ὅσον τὸ χοῖμ' ἀνέρεται τῆς λιγνύος. „Vide, inquit, quanta facibus ardentibus vis fumi adscendat.“

- τὰ πόπαν', ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν. 285
 δέσποινα πολυτίμητε *Λήμητρο* φίλη,
 καὶ *Φερεσφάττα*, πολλὰ πολλὰκίς μέ σοι
 θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μᾶλλον νῦν λαθεῖν.
 καὶ τὴν θυγατέρα *Χοῖρον* ἀνδρός μοι τυχεῖν
 πλουτοῦντος, ἄλλως δ' ἡλιθίου κάβελίτρον, 290
 καὶ ποσθόληπτον νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
 ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ὀητόρων
 ἢν' ἐξακούω; σὺ δ' ἄπιθ', ὦ *Θοράττ'*, ἐκποδόν'
 δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.
ΚΗ. εὐφημία ὅστω, εὐφημία ὅστω. εὐχεσθε ταῖν *Θεσμοφόροισιν*, 295
 τῇ *Λήμητρο* καὶ τῇ *Κόρη*, καὶ τῷ *Πλούτῳ* καὶ τῇ
Καλλιγενείᾳ, * * * καὶ τῇ *Κουροτρόφῳ*, καὶ τῷ *Ἐρμῇ*
 καὶ *Χαίρῳ*, ἐκκλησίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν κάλ- 300
 λιστα καὶ ἀριστα ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ
Ἀθηναίων, τυχερῶς δ' ὑμῖν αὐταῖς· καὶ τὴν δοῶσαν 305
 καὶ τὴν ἀγορεύουσαν τὰ βέλιστα περὶ τὸν δῆμον τὸν
Ἀθηναίων καὶ τὸν τῶν γυναικῶν, ταύτην *νικάν*. ταῦτ'
 εὐχεσθε καὶ ὑμῖν αὐταῖς * * *κἀγαθὰ*. ἢ παιῶν, ἢ παιῶν
 γαίρωμεν.
ΧΟ. δεγόμεθα καὶ θεῶν γένος 315
 λιτόμεθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
 φανέντας ἐπιγαρήναι.
Ζεῦ μεγαλῶννυμε *χουσόλορα* τε, 315
Ἀῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν,
 καὶ σὺ *παγκρατῆς κόρα*
γλανκῶπι *χουσόλορχε* πόλιν
 οἰκοῦσα *περιμάχητον*, ἐλθὲ *δεῦρο*.
 καὶ *πολυώννυμε*, *θηροφόνη* *παῖ*, 320
Λατοῦς *χουσόπιδος* ἔρονος,
 σὺ τε *πόντιε* *σεμνὲ* *Πόσειδον*
ἀλιμέδον, *προλιπῶν*
μυχὸν ἠθυόεντ' *οἰστροδόνητον*,
Νηρέος *εἰναλίον* τε *κόρα* 325
Νύμφαι τ' *ὄρειπλάγχοι*
χουσία *φόρμιγξ* τ' *επαχίσειεν* *εὐχαῖς*
ἀμετέροις· *τελείως* δ' ἐκ-
κλησιάζομαι *Ἀθηνῶν*
εὐγενεῖς *γυναῖκες*. 330
ΚΗ. εὐχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς *Ὀλυμπίοις*
 καὶ ταῖς *Ὀλυμπιάσι*, καὶ τοῖς *Πυθίοις*
 καὶ ταῖσι *Πυθίαισι*, καὶ τοῖς *Ἀηλίοις*
 καὶ ταῖσι *Ἀηλῖαισι*, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς.

v. 291. Conjectura mea ποσθόληπτον est incertissima. Sed in l. tam graviter corrupto aliquid audendum erat.

v. 300. libri post *καλλιγενείᾳ* continuo pergunt, καὶ τῇ *κουροτρόφῳ* τῇ γῆ | καὶ τῷ *έρμῃ*. At primum verba τῇ γῆ pro glossemate habenda ideoque expungenda esse jam in prima edit. recte judicavi. Tum vero bina hic ubique numina junguntur. Quare aut ante καὶ τῇ *κουροτρόφῳ* aut post haec verba unius nomen numinis excidit, veluti: καὶ τῇ *κουροτρόφῳ* καὶ τῇ *εστία* καὶ τῷ *έρμῃ*.

v. 311. libri, ταῦτ' εὐχεσθε καὶ ὑμῖν αὐταῖς *κἀγαθὰ* sane miro articulo. Dindorfius bene ille quidem *πολλὰ κἀγαθὰ* conjecit. At praeterea, quum verba *ποιῆσαι* et *νικάν* antecedant, etiam verbum *γενέσθαι* hoc modo excidisse videtur: καὶ ὑμῖν αὐταῖς [*γενέσθαι* *πολλὰ*] *κἀγαθὰ*.

v. 327. Rav. *χουσία* τε *φόρμιγξ* *ιαχίσειεν* (*ισχίσειεν* Aug., *ισχίσειεν* Juntina) ἐπ' *εὐχαῖς*. Etiam nunc hic versus latet numeris doricis, *χουσία* *φόρμιγξ* τ' *επαχίσειεν* *εὐχαῖς*. Mox v. 329 male libri *ἀθη-
ναίων*, pro quo Dindorfius demum *Ἀθηνῶν* restituit.

- εἴ τις δ' ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν 335
τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ ἄτικην κενεῖται
Ἐὐροπίδῃ Μήδοις τ' ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
ἢ τὸν τύραννον συγκατέγειν, ἢ παιδίον
ἵποβαλλομένης κατεῖπεν, ἢ δούλῃ τινὸς 340
προαγωγὸς οὐσ' ἐνετρούλισεν τῷ δεσπότῃ,
ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέροι,
ἢ μοιχὸς εἴ τις ἔξαπατᾷ ψευδῆ λέγων,
καὶ μὴ δίδωσιν, ἂν ὑπόσχηται ποτε,
ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνή, 345
ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταῖρα τὸν φίλον,
καὶ τις κἀπηλὸς ἢ κἀπηλὴς τοῦ γοῦς
ἢ τῶν κοτυλιῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κῆριαν
ἀράσθε· ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς 350
εὐχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κἀγαθά.
- XO.** ξυνευρόμεσθα τέλα μὲν
πόλει, τέλα δὲ δήμῳ
τάδ' εὐγμαι' ἐκγενέσθαι,
τά τ' ἀρισθ' ὅσαις προσήκει 355
νικᾶν λεγούσας· ὅποσαι δ'
ἔξαπατῶσιν παραβαίνουσι τε τοὺς
ὄρκους τοὺς νενομισμένους
κερδῶν οὐνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον 360
ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,
τάποροντά τε τοῖσιν ἐ-
χθροῖς τοῖς ἡμετέροισι λέγουσ',
ἢ Μήδοις ἐπάγουσι, *
* * * * *, τῆς 365
χώρας οὐνεκ' ἐπὶ βλάβῃ
ἀσεβοῦσ', ἀδικουσί τε τὴν πόλιν.
ἀλλ' ὦ * * * παγκρατὲς
Ζεῦ, ταῦτα κηρώσειας, ὅσθ'
ἡμῖν θεοὺς παρασστατεῖν, 370
καίπερ γυναιξὶν οὐσαις.
- KH.** ἄκουε πᾶσ'. ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
τῇ τῶν γυναικῶν· Τιμόκλει' ἐπιστάται·
Ἀνσίλλ' ἐγραμμάτευεν, εἴτε Σωστράτη·
ἐκκλησίαν ποιεῖν ἔωθεν τῇ μέσῃ 375
τῶν Θεσμοφορίων, ἢ μάλισθ' ἡμῖν σχολῇ,
καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐροπίδου,
ὃ τι χρεὶ παθεῖν ἐκείνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
ἡμῖν ἀπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
- ΓΥ. Α.** ἐγώ. **KH.** περίθου νῦν τόνδε πρῶτον, πρὶν λέγειν. 380
XO. οἶγα, σιώπα, πρόσσεχε τὸν νοῦν· χρεμπίττειται γὰρ ἤδη,
ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ὀήτορες· μακρὰν εἶκε λέξειν.
- ΓΥ. Α.** φιλοτιμία μὲν οὐδεμιᾶ μὰ τὸ θεὸν
λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ 385
βαρέως φέρω τάλαινα πολὺν ἤδη χρόνον,

v. 335. libri εἴ τις ἐπιβουλεύει, ceterum εἴ τις δ' pro εἴ τις correxi. Nam versibus 335—350 ἀρά
confinetur, minime ἐνχῆ.

προηλακίζομένας ὁρῶσ' ἡμᾶς ὑπὸ
 Ἐυριπίδου, τοῦ τῆς λαχνοπωλητικῆς,
 καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.
 τί γὰρ οὗτος ἡμῖν οὐκ ἐπισμῆ τῶν κακῶν;
 ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουτερ ἐμβραχὺ
 εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγωδικοὶ χοροί,
 τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
 τὰς οἰνοπίπτας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
 τὰς οὐδὲν ἠγίας, τὰς μίγ' ἀνδράσιν κακόν.
 ὅστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰαρίων
 ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνται τ' εὐθίως,
 μὴ μοιγὸς ἔνδον ἢ τις ἀποκεκρυμμένος.
 δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὄντιο καὶ πρὸ τοῦ
 ἔξεστι τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακά
 τοὺς ἀνδρας ἡμῶν ὅστ' ἐάν τις πλέκη
 γυνή στίφανον, ἐρᾶν δοκεῖ κἄν ἐκβάλλῃ
 σκευὸς τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
 ἀγῆρ ἐρωτᾷ, τῷ κατέαγεν ἢ γύτρα:
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένη.
 κάμνει κόρη τις, εὐθὺς ἀδελφὸς λέγει,
 τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
 εἰεν γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
 ἀποροῦσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἐστὶν λαθεῖν
 ἀνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηρται πλησίον.
 πρὸς τοὺς γέροντας δ', οἱ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας
 ἤγοντο, διαβέβληκεν, ὅστ' οὐδεὶς γέρον
 γαμῆν θέλει γυναῖκα διὰ τοῦπος τοδί·
 „δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.“
 εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισιν
 σφραγίδας ἐπιβάλλονσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς
 τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσετι Μολοτικῶς
 τρέφουσι μορμολυκεία τοῖς μοιχοῖς κύνας.
 καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνώσθ' ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ,
 αὐτοῖς ταμιεύσαι καὶ προαιρούσας λαθεῖν
 ἄλφριτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἐτι
 ἔξεστιν. οἱ γὰρ ἀνδρες ἤδη κλειδία
 αὐτοὶ φοροῦσι κορυπτά, κακοηθέστατα,
 Λακωνικὰ ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.

v. 386. libri ἡμᾶς, pro pro Bergkii ἡμῶς verissime.

v. 389. libri ἡμᾶς accusativo vix ferendo, pro quo recte Brunckius ἡμῖν, quae infra v. 571 confusa sunt.

v. 392. Aristophanis libri καὶ τραγωδοὶ καὶ χοροί. Hodie antiquiorem probo scripturam scholiastae Platonici p. 384 B. καὶ τραγωδικοὶ χοροί, qui chori sane poni posse videntur pro ipsa tragoedia.

v. 400. libri τοὺς ἀνδρας ἡμῶν ὅστ' ἐάν τις πλέκη | γυνή στίφανον, ἐρᾶν δοκεῖ. Hodie unice probo Dobraei supplementum: ὅστ' ἐάν τῷ τις πλέκη —. Cf. infra v. 457: δεῖ γὰρ ἀνδράσιν πλέξαι στεφάνους et Horati Od. I, 26, 8: „necte meo Lamiae coronam.“

v. 419. libri αὐταῖς ταμιεύσθαι προαιρούσας λαθεῖν. Pro inepto αὐταῖς recte Dobraeus αὐτοῖς, quocum confer Eqq. v. 943 et v. 954 nosque ad Ranas v. 48. Idem tamen Dobraeus probare debebat Reiski emendationem ταμιεύσαι καὶ pro ταμιεύσθαι. Tum Scaliger λαθεῖν pro λαβεῖν bene correxit, Dobraeus vero etiam accusativum restituit προαιρούσας λαθεῖν. Ita igitur scripsi cum Dobraeo potissimum: αὐτοῖς ταμιεύσαι καὶ προαιρούσας λαθεῖν, h. e. „quae antea nobis facere licebat, domum eis administrare et clam depromere farinam.“ Λαθεῖν propterea ferri potest, quod mulier de legitimo jure, quo ante non sine fraude abusae sint, loquitur.

v. 419—421. Quae p. 153 ed. prim. de clavi Laconica disputavi, iis jam tunc addendus erat Pindari locus Pyth. IX, 39 κορυπταὶ κλαῖδες ἐντὶ σοφᾶς Πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων —, id quod dictum est metaphorice.

- πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποίξαι τὴν θύραν
 ποιησαμέναισι δακτύλιον τρωβόλον 425
 νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ἠκότρῳ Εὐριπίδης
 ἐδίδαξε θροαίῃδεσ' ἔχειν σφραγίδια
 ἐξαπαμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
 ὀλεθρὸν τιν' ἡμᾶς κυοχανᾶν ἀμωσγέπως,
 ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μᾶ γέ τῃ τέχνῃ, 430
 ὅπως ἀπολείται. ταῦτ' ἐγὼ φανερώς λέγω·
 τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι.
- XO.** οὐπω ταύτης ἤκουσα στρ.
 πολυπλοκοτέρας γυναικὸς
 οὐδὲ [κάλλιον] λεγοῦσης. 435
 πάντα γὰρ λέγει δίκαια,
 πᾶσαν ἰδίαν ἐξετάζει
 φρενί, πυκνῶς τε βασιάσασα
 ποικίλους λόγους ἀνεῦρεν
 εὖ διεξηγημένους. 440
 ὥστ' ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν
 Ξενοκλῆς ὁ Καοζίνου, δο-
 κεῖν ἂν αὐτὸν, ὡς ἐγὼμαι,
 πᾶσιν ὑμῖν
 ἀντικρὺς μηδὲν λέγειν. 442
 * * * * *
 * * * * *
- ΓΓ. Β.** ὀλίγων ἔνεκα καὶ τὴ παρῆλθον ἡμεράτων.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὐτὴ κατηγόρηκεν εὖ
 ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι. 445
 ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
 παιδάριον πέντε καταλεπόν, ἀγὼ μόνος
 στεφανηπλοκοῦσ' ἐβασκον ἐν ταῖς μυροῖναις.
 τίως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικᾶκος ἐβασκόμην·
 νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγωδίαις ποιῶν 450
 τοὺς ἀνδρας ἀναπέπεκεν οὐκ εἶναι θεοῦς·
 ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἡμῖν.
 νῦν οὖν ἀπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω
 τοῦτον κολάσαι τὸν ἀνδρα πολλῶν οὐνεκα.
 ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δοῦν κακὰ, 455
 ἅτ' ἐν ἀγοῖοισι τοῖς λαγάνοις αὐτὸς τραφεῖς.
 ἀλλ' εἰς ἀγορᾶν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
 πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἰκοσιν.
- XO.** ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
 κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον 460
 ἀναπέφηγεν.
 οἷα κάστωμύλατο
 οὐκ ἄκαιρ' οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ
 πιθανὰ πάντα, πολυπλοκὸν νό-
 ημ' ἔχουσα. δεῖ δὲ ταύτης
 τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὸν ἀνδρα
 περιφανῶς δοῦναι δίκην. 465

v. 426. ἠκότρῳ] explicationem meam p. 156 ed. pr. propositam plane confirmat qui postea editus est Babrius Fab. CVII, 2 (de mure) ὁ οἰκοτρῳ κλώψ. Similiter v. 491, ad quem p. 177 ed. pr. Lo-
 beckium refutavi, nostram rationem confirmavit scriptor multo post repertus, Hyperides Pro Lycophrone
 p. 24, 16 Schneidew., ubi ipse papyrus habet (o) ρεωκομον, ad quem l. Schneidewinus p. 68 me ducem
 recte secutus est.

- MN.** τὸ μὲν, ὦ γυναῖκες, ὀξυθυμῆσθαι σφόδρα
 Εὐριπίδῃ, τοιαύτ' ἀκονούσας κακά,
 οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν γολήν.
 καυτὴ γὰρ οὖν, οὕτως ὀνείμηγν τῶν τέκνων,
 μισῶ τὸν ἀνδρ' ἐκείνον, εἰ μὴ μαινομαι. 470
 ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χροὶ δοῦναι μέρος·
 αὐταὶ γὰρ ἐσμεν, κούδεμι' ἐκφορὰ λόγου.
 τί ταῦτ' ἔχουσ' ἐκείνον αἰτιώμεθα
 βαρέως τε φέρομεν, εἰ δὲ ἡμᾶς ἢ τρία
 κακὰ ξυνειδώς εἶπε δρώσας μυρία; 475
 ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλην λέγω,
 ξύννοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ δεῖν· ἐκεῖνο δ' οὖν
 δεινότατον, ὅτε νύμφῃ μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,
 ὃ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθέυθεν· ἦν δέ μοι φίλος,
 ὅσπερ με διεκόρησεν οὖσαν ἐπείτην. 480
 οὔτως πόθῳ μούκνηεν ἐλθὼν τὴν θύραν
 κατ' εὐθύς ἐγγὼν· εἶτα καταβαίνω λάθρα.
 ὃ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ· ποῖ σὺ καταβαίνεις; — ὅποι;
 στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστήρ', ὠνεο, κωδύνη·
 ἐς τὸν κορυφῶν' οὖν ἐχομαι. — βᾶδιζέ νυν. 485
 κατ' ὃ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἀνηγθον, σφάκον·
 ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφίως ὕδωρ
 ἐξήλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἶτ' ἐρείδομαι
 παρὰ τὸν Ἀγνιά, κῆβδ' ἐχομένη τῆς δάρνης.
 ταῦτ' οὐδεπωποτ' εἶφ', ὄρατ', Εὐριπίδης. 490

v. 471 sq. libri, *χροὶ δοῦναι λόγον*, quod quum per se optime dictum sit, hic tamen mire offendit: nam ob finem *λόγον* v. 472 hic finis *λόγον* debet suspectus esse. Quare conieci: *χροὶ δοῦναι μέρος*. Cf. Eurip. Supplic. v. 570: *κλέομι' ἄν' οὐ γὰρ ἀλλὰ δεῖ δοῦναι μέρος*. Versu proximo libri omnes *ἐκφορος*, quod quum in ed. prim. p. 171 servari posse ostendissem, meam sententiam quum aliis tum Bergkio probavi. Fuerunt tamen etiam, qui Valckenari emendationem *ἐκφορὰ* necessariam esse judicarent.

v. 474 sq. Recte v. 475 *δρώσας* Rav. et Aug., ubi male Juntina *δράσας*. Sed priore versu libri omnes non bene *ἡμῶν*, ubi cum uno Bentlejo *ἡμᾶς* haud dubie corrigendum est. Cf. Ecclesiaz. v. 435.

v. 488. Rav. Aug. Junt. *εἶτ' ἐρείδομην* (sic), pro quo vulgo scribunt *εἶτ' ἡρείδομην* Imperfecto parum apto. Ego vero jam in prima edit. p. 176 *εἶτ' ἐρείδομαι* conieceram, sicuti v. 482 legitur: *εἶτα καταβαίνω λάθρα*. Quam rem Bergkio aliisque probavi.

INDEX LECTIONUM.

In ordine theologico.

- D. Otto Carsten Krabbe, P. P. O., h. t. Decanus, 1) privatim quinque diebus h. IX recentiorem ecclesiae inde a sacrorum instauratione ad nostra usque tempora historiam enarrabit; 2) privatim senis diebus h. X et die Saturni h. IX theologiam dogmaticam docebit; 3) publice in Seminarii sodalitia homileticas sodalium exercitationes dd. Martis et Mercurii h. II moderabitur.**
- D. Fridericus Adolphus Philippi, P. P. O., privatim 1) evangelium Joannis interpretabitur quinque h. III; 2) Pauli epistolas ad Corinthios explicabit quinque h. IV. Publice exercitationes dogmaticas moderabitur binis horis definiendis.**
- Lic. Joannes Bachmann, P. P. O., privatim 1) historiam sacram Veteris Foederis enarrabit, quinque p. h. h. XII—I; 2) Jesajae vaticinia interpretabitur quinque p. h. scholis h. XI—XII. Publice linguam Samaritanam docebit, duce Fr. Uhlemanni libro „Institutiones linguae Sam.“ Lips. 1837, bis p. h. horis definiendis.**
- D. Augustus Guilielmus Dieckhoff, P. P. O. design., privatim 1) primam historiae ecclesiasticae partem senis dd. enarrabit; 2) dogmatum historiam senis dd. tradet. Publice encyclopaediam theologicam sive doctrinam de principiis theologiae binis p. h. horis praecipiet. In Seminarii sodalitia catecheticas sodalium exercitationes binis horis moderabitur.**

In ordine juridico.

- D. Fridericus Raspe, P. P. O., tradet principia juris criminalis communis et megapolitani, duce Heffter, quater h. X et sexies h. XI.**
- D. Otto Mejer, P. P. O., 1) jus publicum germanicum docebit quinque per hebdomadam h. XII; 2) jus criminale h. XI.**
- D. Georgius Guilielmus Wetzell, P. P. O., h. t. Rector, pandectas senis diebus h. XII et binis h. IV Puchta duce profitebitur, scholas matutinas quadrante horae, scholas pomeridianas semihora extensurus.**

- D. Hermannus Augustus Schwanert, P. P. O., h. t. Decanus, historiam juris Romani docebit quinis per hebd. scholis h. XI; institutiones juris Romani tradet quinis scholis hora XII; collegium quod vocant practicum civile instituet binis horis commodis.**
- D. Victor de Meibom, P. P. O., 1) jus privatum Germanicum quinis p. hebd. scholis hora III; 2) jus feudale quaternis diebus hora IV; 3) introductionem in jus privatum Mecklenburgicum bis per hebd. hora IV tradet.**

In ordine medico.

- D. Carolus Stempel, P. P. O., docebit: 1) artem operationum chirurgicarum et ophthalmiatricarum in cadaveribus demonstrandam quater p. h.; 2) exercitationes practicas in clinico chirurgico more solito moderari perget.**
- D. Hermannus Stannius, P. P. O., tradet: 1) physiologiam senis p. h. horis; 2) pathologiam generalem ternis p. h. horis; 3) encyclopaediam et methodologiam binis p. h. horis.**
- D. Carolus Bergmann, P. P. O., h. t. Decanus, 1) anatomes c. h. partem primam tradet sexies p. h. hora XII; 2) exercitationes anatomicas assistente Prosectore L. Gronau diriget.**
- D. Gustavus Veit, P. P. O., 1) artem obstetriciam quater p. h. horis adhuc definiendis docebit; 2) medicinam forensem ter p. h. horis adhuc indicandis interpretabitur; 3) exercitationes practicas in clinico obstetricio quinquies p. h. hora VIII—IX moderari perget.**
- D. Theodorus Thierfelder, P. P. O., 1) anatomen pathologicam docebit binis diebus h. IX; 2) pathologiam et therapiam specialem quaternis diebus h. IX; 3) exercitationes practicas in clinico medico senis diebus h. X et binis insuper horis pomeridianis moderabitur.**

-
- D. Theodorus Ackermann, P. P. E., tradet: 1) materiam medicam quater p. h. hora IV; 2) policlinicum medico-chirurgicum quotidie h. XII moderabitur.**

-
- D. Joannes Schroeder tradet: 1) pathologiam et therapiam generalem; 2) medicinam forensem; 3) pathologiam et therapiam morborum psychi-corum. Examinatoria et repetitoria de quavis artis medicae parte cupientibus offert.**
- D. Augustus Classen ex itinere redux lectiones indicabit.**
-

In ordine philosophico.

- D. Franciscus Volcmarus Fritzsche, P. P. O.,** privatim 1) quaternis diebus h. VIII de re metrica Graecorum et rhythmica disseret; 2) binis diebus h. VIII primos Aeneidis Vergilianae libros explicabit; 3) binis diebus h. III Aristophanis Nubes interpretabitur. Praeterea exercitationes Seminarii philologici moderari perget, in quo dialogi quidam Lucianei et Plauti Trinummus pertractabuntur.
- D. Johannes Roeper, P. P. O.,** privatim docebit 1) zoologiam generalem, demonstrationibus in Museo academico illustrandam, quinque diebus, h. XI; 2) initia cryptogamologiae exponet diebus Martis, Jovis et Veneris h. X; publice: familias quasdam regni vegetabilis paullo accuratius tractabit diebus Lunae et Mercurii h. X.
- D. Eduardus Danielus Henricus Becker, P. P. O.,** privatim: 1) quinque p. h. agriculturam et rem pecuariam docebit h. IX; 2) de praedio rite administrando totaque re rustica bene instituenda exponet quinque diebus h. III.
- D. Ludovicus Bachmann, P. P. O.,** privatim 1) ter per hebdom. Euripidis Jonem interpretabitur; 2) ter per hebdom. Propertii carmina explicabit. Privatissime, quater per hebdom. Antiquitatum Graecarum selecta capita pertractabit.
- D. Hermannus Karsten, P. P. O.,** docebit publice: astronomiam popularem, bis p. h.; privatim: 1) geometriam analyticam, quater p. h.; 2) mineralogiam, quater p. h. horis definiendis. Privatissima proponit collegia de qualibet matheseos vel physices parte.
- D. Franciscus Schulze, P. P. O.,** 1) physices experimentalis partem alteram, de calore, electricitate et magnetismo, docebit, quater p. h. horis definiendis; 2) chemiam organicam quotidie h. X—XI tradet; 3) exercitationes chemicas moderabitur, diebus Martis et Veneris h. II—VI.
- D. Carolus Bartsch, P. P. O., h. t. Decanus,** privatim 1) historiam literarum germanicarum inde a Klopstockio usque ad Goethii mortem enarrabit quater p. h.; 2) Dantii divinam comoediam interpretabitur bis p. h.; publice 3) exercitationes Seminarii philologici germanici moderari perget quaternis p. h. scholis.
- D. Georgius Voigt, P. P. O.,** privatim: historiae medii aevi generalis primam partem usque ad expeditiones pro cruce susceptas enarrabit quinque p. h. scholis; publice: 1) de Gallorum seditione a. 1789 exorta et de regno quod eam insecutum est imperatoris disseret, ternis p. h. scholis; 2) Lamberti de Hersfeld annales binis p. h. scholis interpretabitur.

- D. Fridericus Francke, P. P. E.**, publice: anthropologiam psychicam praecipiet quinis p. h. dd.; privatim 1) Logicam senis et 2) Ethicam itidem senis p. h. dd. docebit.
- D. Georgius Nicolaus Busch, P. P. E.**, privatim 1) quaternis diebus h. III—IV Euripidis Phoenissas interpretabitur; 2) quaternis diebus h. IV—V Taciti Agricolam explicabit. Praeterea exercitationes societatis philologicae privatae moderari perget.
- D. Eduardus Schmidt, P. P. E.**, adversa valetudine impeditus lectiones nullas habebit.
-
- D. Carolus Weinholtz** privatim 1) introductionem in philosophiam, ex conspectu suo, docebit; 2) quomodo cohaereant loqui, cogitare et sentire, nec non de principio logico, rhythmico et euphonico disseret spectabitque libellum suum: *Zur Erklärung des Ursprungs und der Bedeutung des Wortes.* Leipzig, 1854.
- D. Julius Robert** privatim: 1) de lingua franco-gallica scholas habebit practicas quater p. h.; 2) grammaticam gallicam docebit bis p. h.; publice: de arte dramatica Franco-Gallorum qualis XVII^{to} saeculo fuit disseret bis p. h.
- D. Ferdinandus de Roda** in Seminarii sodalio cantum liturgicum publice docebit.
-

Bibliotheca academica extra ferias patebit h. XII—I quotidie festis diebus et solis die exceptis, **Museum** autem die Lunae h. II—IV comilitonibus nostris aliisque aperietur. Peregrinas linguas ut Anglicam discendi occasio data est. Sunt etiam magistri publice constituti, qui alias quasdam artes liberales profiteantur.

Summo academiae magistratu hoc tempore fungitur

G. G. Wetzell, J. U. D.

Praesidet ordini Theologorum **O. C. Krabbe, Th. D.**

Juris consultorum **H. A. Schwanert, J. U. D.**

Medicorum **C. Bergmann, M. D.**

Philosophorum **C. Bartsch, Ph. D.**